



The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 7. ožujka 2010.

(Video)

Perspektiva obraćenja

Liturgija ove treće korizmene nedjelje stavlja pred nas temu obraćenja. U prvome čitanju, preuzetom iz Knjige izlaska, dok pase stado Mojsije vidi grm u plamenu koji ne izgara. Približava se da bi bolje vidio taj čudesni događaj i u tom času čuje glas koji ga zove po imenu te mu, pozvavši ga da si posvijesti svoju nedostojnost, zapovijeda da skine obuću s nogu, jer je ono mjesto sveto. "Ja sam Bog tvoga oca", kaže mu glas, "Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljevi." I nadodaje: "Ja sam koji jesam!" (Izl 3, 6a. 14). Bog se pokazuje na različite načine, i u životu svakoga od nas. No, da bismo mogli prepoznati njegovu prisutnost, potrebno je da mu se približimo svjesni svoje bijede i s dubokim poštovanjem. Inače sami sebe činimo nesposobnima za susret s njime i za ulazak s njime u zajedništvo. Kao što nam piše apostol Pavao, i taj je događaj zapisan da bi nas opomenuo. Podsjeća nas da se Bog ne objavljuje onima koji su utonuli u samodostatnost i lakomislenost, nego onome tko je siromašan i ponizan pred njim.

U odlomku današnjeg evanđelja Isusa pitaju o nekim žalosnim događajima: o ubojstvu, po Pilatovu nalogu, nekolicine Galilejaca u Hramu te o rušenju kule na prolaznike (usp. Lk 13, 1-5). Suočen s mogućnošću laganog zaključka da zlo treba smatrati posljedicom Božje kazne, Isus naviješta nevinost Boga koji je dobar i ne može željeti zlo te, poručivši kako se valja čuvati pomisli da su nesreće neposredni učinak osobnih grijeha na onoga tko ih počini, kaže: "Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti!" (Lk 13, 2-3). Isus poziva na drukčije tumačenje tih događaja, i to tako da ih se stavi u perspektivu obraćenja. Naime nesreće, žalosni događaji ne

smiju nas potaknuti na radoznalost ili na traženje mogućih krivaca, nego moraju biti prigode za promišljanje, za prevladavanje iluzije da možemo živjeti bez Boga te za pojačano nastojanje da, uz Gospodinovu pomoć, promijenimo život. Pred grijehom Bog se objavljuje kao onaj koji je prepun milosrđa i ne propušta pozvati grešnike da izbjegavaju zlo, da rastu u svojoj ljubavi te da konkretno pomažu bližnjemu u potrebi, kako bi živjeli u radosti milosti a ne da idu ususret vječnoj smrti. No, mogućnost obraćenja traži od nas da naučimo iščitavati životne događaje u svjetlu vjere, to jest pokretani svetim strahom Božjim. U prisutnosti patnje i žalosti, prava je mudrost u tome da dopustimo da nas dirne krhkost egzistencije te da ljudsku povijest čitamo očima Boga koji, želeći uvijek i isključivo dobro svojoj djeci, prema nedokučivom planu njegove ljubavi katkada dopušta da budu kušani patnjom kako bi ih priveo većem dobru.

Dragi prijatelji, molimo presvetu Mariju koja nas prati na korizmenom hodu, kako bi svakome kršćaninu pomogla vratiti se svim srcem Gospodinu. Neka ona podupre našu čvrstu odluku da se odrekemo zla te s vjerom prihvatimo Božju volju u svojem životu.